HAFTANIN PUSULASI

"Nefsine itimat ederek mesai arkadaşlarını yetersiz görenin sonu tehlikelidir. İstişare esnasında kendi fikrine saplanarak vereceği cevabı düşünen; arkadaşlarının fikirlerini küçümseyen, hatadan kurtulamaz."

Zübeyir Gündüzalp

HAFTANIN AYETİ

" Ey müminler, sabırla ve namazla Allah'tan yardım isteyin. Hiç şüphesiz Allah, sabredenler ile beraberdir. "

Bakara/153

Sabır, Kur'an-ı Kerim'de sık sık tekrarlanır. Çünkü yüce Allah çeşitli içgüdüler ve ket vurucu psikolojik faktörler arasında doğru yolda yürüyebilmenin ve binbir türlü çatışmalar ve engeller arasında yeryüzünde insanları Allah'a çağırma görevini yürütmenin ne kadar büyük bir gayret gerektirdiğini herkesten iyi bilir. Bu gayret insandan, sinir sağlamlığı, olağanüstü bir soğukkanlılık, güç kaynaklarının sürekli seferberliği, sızma ve kaçış noktaları karşısında kesintisiz bir uyanıklık ister. Bütün bunlar karşısında mutlaka sabırlı olmak gerekiyor. İbadetlere devam etmek için sabır... Günahlardan uzak durmak için sabır... Allah'a ulaştıran yolu kesmek isteyenlere karşı girişilecek cihadı devam ettirmek için sabır... Türlü türlü düşman tuzaklarına, komplolarına karşı sabır... Zaferin ve başarının gecikmesi Karşısında sabır... Aşılması gereken mesafenin uzunluğuna sabır... Bâtılın yayılıp güçlenmesi karşısında sabır. Dostun, destekçinin azlığına sabır... Gidilecek yolun uzun ve dikenli oluşuna sabır... Vicdanların kaypaklığına sabır... Kalplerin şaşkınlığına, sapmalarına karşı sabır... İnatçılığın baskısına sabır... Dönekliğin, kalleşliğin acılığına karşı sabır...

Eğer hedefe ulaşma süresi uzar ve sıkıntıların baskısı yoğunlaşırsa, ortada azık ve yardımcı güç bulunmadığı takdirde sabır, zayıflar veya tükenebilir. Bundan dolayı, yüce Allah burada namaz ile sabrı yanyana getiriyor. Çünkü namaz, kurumaz bir kaynak ve bitmez bir azıktır. O, güç kaynaklarını yenileyen ve kalbe enerji yükleyen bir azıktır. Onun sayesinde sabır ipi uzar ve kopmaz bir sağlamlık kazanır. Sonra da sabra hoşnutluk, şevk, gönül huzuru, güven duygusu ve azim ekler.

Namaz; ölümlü insan ile sürekli ve kalıcı güç olan yüce Allah arasındaki doğrudan ilişkidir... Namaz; tek başına kalmış, garip bir damlacığın hiç kurumayan gür bir su kaynağı ile belirlenmiş bir buluşma vaktidir... Namaz; küçük yeryüzü realitesinin sınırlarını aşarak büyük evrensel realitenin uçsuz-bucaksız alanına yükselmektir...

Namaz; yakıcı çöl sıcağında serin bir meltem, bir ilkbahar yağmuru taneciği, bir ağaç gölgesidir... Namaz; yorgun ve kırık kalplere yönelik şefkatli bir el okşayışıdır... Böyle olduğu içindir ki, Peygamberimiz sıkıntılı anlarında müezzini Hz. Bilâl'e; "Ey Bilâl, bize onun (namaz) aracılığı ile nefes aldır." buyururdu. *Nitekim Peygamberimiz zor bir işle karşılaşınca yüce Allah'la daha çok buluşabilmek için her zamankinden daha çok namaz kılardı.*

HADİS GÜLDESTESİ

"Aklın gereği, Allah'a imandan sonra, O'nun için sevmek, sevilmek ve insanlarla dost geçinmektir."

[Heysemî, Mecmeu'z-Zevâid, 8/17; Beyhakî, Sünen, 10/109; Taberanî, el-Mu'cemü's-Sağîr, 2/21)]

NUR ÇEŞMESİ

“Ey kardeşlerim, dikkat ediniz. Vazifeniz kudsiyedir, hizmetiniz ulvîdir. Herbir saatiniz, bir gün ibadet hükmüne geçebilecek bir kıymettedir. Biliniz ki, elinizden kaçmasın.”

"Şu dar-ı dünya, meydan-ı imtihandır ve dar-ı hizmettir. Lezzet ve ücret ve mükafat yeri değildir."

Bediüzzaman

Pırlanta Sözler

“

Tahkikî imana ermiş, imanlarını amelle taçlandırmış hakiki mü’minler, dinin emirlerini yerine getirme, mahlukata şefkatle yaklaşma, insanlarla olan münasebetlerinde şer’in, hakkın, hukukun çizgisini koruma gibi konularda ne kadar hassas hareket ederlerse etsinler, ne kadar güzel ameller ortaya koyarlarsa koysunlar, kendilerini geriye çekmeyi, hatta gizlemeyi de bilirler. Onlar, başarılarıyla öne çıkma, takdir edilme peşinde değildirler. Allah’a yürekten inanan, O’nun her şeyi bilmesini, görmesini yeterli bulur. Onların ehemmiyet verip endişe duydukları tek şey, işledikleri amellerin Allah’ın rızasına muvafık düşüp düşmediğidir. Çünkü onlar, yapılan şeylerden O razı olduktan, bunlara bir değer atfettikten sonra başkaları bilse ne olur bilmese ne olur, değer atfetse ne olur atfetmese ne olur, mülahazası ile yaşarlar.

”

“Ey kalbleri çekip çeviren Rabbimiz! Kalplerimizi dînin üzere sâbit kıl.”

“Allahım, bizi çok tövbe edenlerden kıl! Bizi tertemiz olanlardan eyle!""”

ESMA-I ASHAB-I BEDIR (Rıdvanullahi aleyhim ecmaîn)

133.Seyyidüna Seleme bin Selame el-Evsi (R.A.)
134.Seyyidüna Selît'ibn-i Kays el-Hazrecî (R.A.)
135.Seyyidüna Süleym ibn-ül Haris el-Hazrecî (R.A.)
136.Seyyidüna SUleym ibn-i Kays el-Hazrecî (R.A.)
137.Seyyidüna Süleym ibn-i Amr el-Hazrecî (R.A.)
138.Seyyidüna Süleym ibn-i Milhan el-Hazrecî (R.A.)
139.Seyyidüna Simak ibn-i Sa'd el-Hazrecî (R.A.)
140.Seyyidüna Sinan ibn-i Ebî Sinan el-Muhaciri (R.A.)
141.Seyyidüna Sinan ibn-i Sayfi el-Muhaciri (R.A.)
142.Seyyidüna Sehl ibn-i Huneyf el-Evsî (R.A.)
143.Seyyidüna Sehl ibn-i Rafi' el-Hazrecî (R.A.)
144.Seyyidüna Sehl ibn-i Atik el-Hazreci (R.A.)
145.Seyyidüna Sehl ibn-i Kays el-Hazreci (R.A.)
146.Seyyidüna Sehl ibn-i Vehb el-Muhaciri (R.A.)
147.Seyyidüna Sehl ibn-i Rafi' el-Hazrecî (R.A.)
148.Seyyidüna Sevad ibn-i Zerin el-Hazrecî (R.A.)
149.Seyyiduna Sevad ibn-i Ğaziyye el-Hazrecî (R.A.)
150.Seyyidüna Süveybıt ibn-i Harmele el-Muhaciri (R.A.)
151.Seyyidüna Şüca' ibn-i Ebi Vehb el-Muhaciri (R.A.)
152.Seyyidüna Şerik ibn-i Enes el-Evsî (R.A.)
153.Seyyidüna Şemmas ibn-i Osman el-Muhaciri (R.A.)
154.Seyyiduna Sabiyh Mevla Eb'l-As el-Muhaciri (R.A.)
155.Seyyidüna Safvan ibn-i Vehb el-Muhaciri (ŞEHİD)(R.A.)
156.Seyyidüna Şuheyb ibn-i Sinan el-Muhaciri (R.A.)
157.Seyyidüna Sayfi bin Sevad el-Hazreci (R.A.)
158.Seyyidüna ed-Dahhak ibn-i Harise el-Hazreci (R.A.)
159.Seyyidüna ed-Dahhak ibn-i Abd-i Amr el-Hazrecî (R.A.)
160.Seyyidüna Damre bin Amr el-Hazreci (R.A.)
161.Seyyidüna et-Tufeyl ibn-i Haris el-Muhaciri (R.A.)
162.Seyyidüna et-Tufeyl ibn-i Malik el-Hazrecî (R.A.)
163.Seyyidüna et-Tufeyl ibn-i Nu'man el-Hazrecî (R.A.)
164.Seyyidüna Tuleyb ibn-u Umeyr el-Muhaciri (R.A.)
165.Seyyidüna Asım ibn-i Sabir el-Evsî (R.A.)

FEREC VE MAHREÇ

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لَنَا مِنْ كُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ نَحْنُ فِيهِ فَرَجاً وَمَخْرَجاً

Allahım! Senden -ümmet-i Muhammed olarak- içine düştüğümüz her türlü endişe ve tasadan kurtulmak için bir ferec ve mahreç (ferahlık ve çıkış yolu) lûtfetmeni dileniyoruz.

ŞÜHEDAİ UHUD (Radıyallahu anhum ecmaîn)

29. Vebi Seyyidinâ **Subey' ibn-i Hâtıb** el-Ensariyy (R.A.)
30. Vebi Seyyidinâ **Sa'd ibn-i er-Rabi'** el-Ensariyy (R.A.)
31. Vebi Seyyidinâ **Said ibni Süveyd** el-Ensariyy (R.A.)
32. Vebi Seyyidinâ **Seleme ibn-i Sabit** el-Ensariyy (R.A.)
33. Vebi Seyyidinâ **Sehl ibn-i Kaya** el-Ensariyy (R.A.)
34. Vebi Seyyidinâ **Süleym ibn-i el-Hâris** el-Ensariyy (R.A.)
35. Vebi Seyyidinâ **Süleym ibn-i Amr** el-Ensariyy (R.A.)

***

CEVSEN-I KEBIR 41-50

***

حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ. نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ، غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ.

حَسْبِيَ اللهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ.

رَبَّنَا لاَ تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ.

***

يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ إِقْضِ حَوَائِجَنَا كُلَّهَا وَادْفَعْ عَنَّا الْبَلاَيَا كُلَّهَا.

***

يَا مَنْ لَطِيفُ لَمْ يَزَلْ اُلْطُفْ بِنَا فِيمَا نَزَلْ أَنْتَ الْقَوِيُّ نَجِّنَا عَنْ قَهْرِكَ يَوْمَ الْخَلَل

***

يَامَنْ يَرَى خَيْرَالْوَرَى يَسِّرْ لَنَا خَيْرَالْأُمُورِ

“Çok câmi’ (kuşatıcı) bir dua”

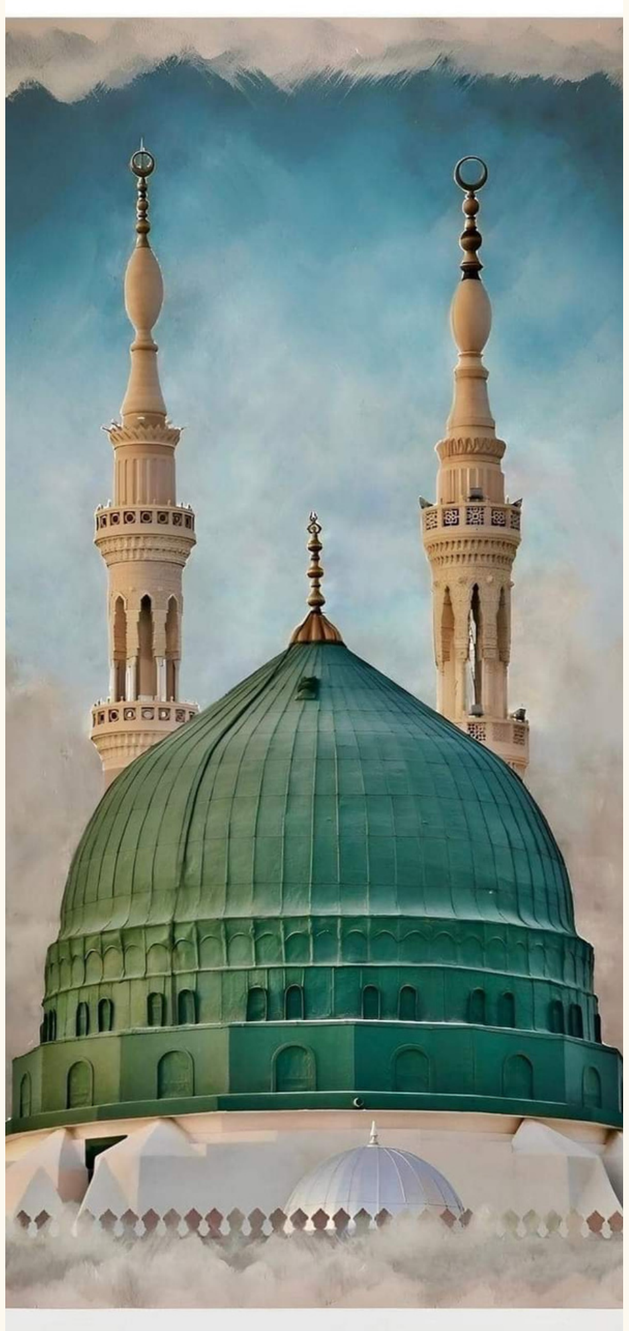

Peygamber Efendimizin Yüce Ahlakı

Efendimiz (SAV) hayada (utanma duygusunda) örtü arkasındaki bir gelin gibiydi.

Hazreti Ebû Said el-Hudri Allah Resûlü'nü şöyle anlatır:

Efendimiz (sallallâhu aleyhi ve sellem) hayâ açısından bakıldığında, evinde edebiyle oturan genç bir kızdan daha utangaçtı.

Bunu teyid eden bir başka hadiste de Allah Resûlü (sallallâhu aleyhi ve sellem) buyurdular ki: "Her bir dinin kendine has bir ahlâkı vardır. İslâm'ın ahlâkı hayâdır."

HAFTANIN SOHBETLERİ

1 ***Beklentisizlik, insanın yükünü hafifletir...*** → CLICK HERE

2 ***Allah İyi İnsanlara Neden Acı Çektiriyor ?*** → CLICK HERE

3 ***ÇAĞLAYAN DERGİSİ EKİM SAYISI BAŞYAZI MÜZAKERESİ*** → CLICK HERE

İLMİHAL

İçki Satılan Yerden Alışveriş Yapma

İçkinin alım ve satımı haram olmakla birlikte içki satılan bir yerden alış-veriş yapılmayacağına dair dini bir hüküm yoktur. Diğer bir ifadeyle içki satılan bir marketten helâl ürün almak haram değildir. Çünkü alınan ürün mubah olduktan ve alışverişin şartlarına riayet edildikten sonra söz konusu alışveriş sahihtir.

Devamı İçin Tıklayınız... CLICK HERE

UZUN OMUR İSTEMENİN SEBEPLERİ

Ey sâlih kişi! Sen bil ki, Ademoğlu uzun ömrün sevgisini kalbinde yaşatır. Bu iki sebepten ötürüdür. Bunların birisi cahillik, diğeri de dünya sevgisi'dir.

Eğer dünya muhabbeti fazla olursa ölüm onu sevdiği şeylerden ayırır. Âdemoğlu da bunu düşünür, ölümü sev mez. Onu kendisine düşman sayar. Onu kendisine uygun bulmaz] İnsan, kendisine uygun gelmeyen her şeyden uzaklaşmak ister. Kalbini kendi arzusuna uygun olan şey lere bağlar. Bu arzular içinde daima ömür sürmek, mal sa hibi olmak, kadınlarla evlenmek, çocuk sahibi olmak gibi istekler vardır. Bunların gayesi yeryüzünde kalmaktır. Ölüm bütün bu dileklerine aykırı düşer. Ölüm neymiş unu tur. Eğer bir lâhza hatırına ölüm gelse onu sebepsiz geri ye atar. Kendi kendisine: — Önümüzde nice zaman vardır. Kendi önemli olan iş lerimizi daha büyüdüğümüz zamanlar yaparız! derler. Fakat büyüyünce de: — Sabret, hele ihtiyar olsun! der. Ama yaşlanınca da: — Hele şu binaları tamam edeyim, oğullarıma ev-bark yapayım. O zaman gönlümü onların düşüncesinden kurta rırım! der. Toprağı sular, üstüne tohum eker. Yine: — Gönlümü ölüm fikrinden uzaklaştırıp bundan kurtu lursam, ancak bundan sonra ibâdet lezzetine kavuşurum! diye yorumlar yapar. Böyle bir düşman onun gönlünü karıştırır, onun kulağı nı burar. Bundan ötürü Âdemoğlu ibâdetini geri bırakır. An sızın da ölüm gelir. İbâdet hasreti canında kalır. Cehen nem ehlinin feryadı çok kere böyle işlerini geriye bırak maktan olsa gerektir. Yâni:

Cennet hazırlığını bugün veya yarın yaparım! deme lerinden ötürüdür. Bunların hepsinin aslı dünya sevgisidir. Hem de gafletin ölümü akla getirmemesindendir. Nitekim Resûluilah Efendimiz şöyle buyurmuştur:

— Siz neyi ve kimi dilerseniz dileyin, sizden onu geri alacaklardır. Ama cehalet şudur ki, gençliğe güvenilir Hattâ şu bile bilinmez ki, bir kişi yaşlanıncaya kadar bin genç ve bin çocuk ölür, gider. Şehirlerde bundan ötürü ihtiyarların sayısı azdır. Çünkü yaşlılığa çok az kişi erişir, insanların çoğu daha yaşlanmadan ölüp gider. Cehaletin bir sebebi de şudur ki, insan kısmı vücudu sağlam ve sağlıkta iken ansızın ölümün gelmesini uzak sanır. O kadar bir şeyi bilinmez ki, ansızın gelen ölüm ne kadar enderse, hastalığın ansızın gelmesi öyle ender değildir. Hastalık ansızın gelince ölüm de ansızın gelebilir. O halde insan ölümün göz önünde bir güneş gibi parlayıp durduğunu bilmeli. O güneşin önüne bir gaflet bulutu getirip daima onun gölgesinde yaşamayı bir rahatlık bilmemelidir.

“

DÜŞÜNÜLECEK ŞEY

Gaflet, insanın mahiyeti içinde sürekli olarak vardır ve mahiyetimizle alâkalı bir husustur. Gaflet insan için pusuda bekleyen bir düşman gibidir. Hiç yemesek içmesek de yine gaflet olabilir.
Çünkü o ve onunla mücadele olmasaydı terakki de olmaz ve insanlar da tıpkı melekler gibi aynı makamda sabit kalırlardı. Oysa insan, insanlık serencamesi içinde her cephede kavga vere vere yerinde melekleri bile geride bırakabilecek hususiyetlerle donatılmış bir varlıktır.

***

”

Hz. Ali (r.a.) bedevînin birinin istiğfar kelimelerini hızlı hızlı tekrarladığını işitince "Bu sahte bir tövbe!" dedi.
Bedevî "Peki gerçek tövbe nasıl olur?" deyince:
"Tövbenin sahih olması için şu 6 şart vardır:

1

Yaptığına pişman olman.

2

Gaflet ettiğin farzları yerine getirmen.

3

Gaspettiğin hak varsa onu iade etmen.

4

Eziyet ettiğin kimselerden özür dilemen.

5

İşlediğin günahı tekrar işlememeye azmetmen.

6

Günahtan zevk aldığın gibi Allah'a itaat ederken de zevk alman!

AĞIZDAKİ TAŞIN HİKMETİ

Birgün Hz. Ebû Bekr (r.a), Hazret-i Fahr-i âlem, Nebiyyi muhterem ve Habîb-i mükerremin (s.a.v) huzûr-ı şerîflerinde, sa'âdetle otururlarken; Bir bedbaht kötü huylu kimse; bir edebsizlik edip, Hz Ebû Bekr'e dil uzatıp, yakışıksız sözler söyledi. Hazret-i Server-i kâinât; o edebsiz, Ebû Bekre edebsizlik etdikce; birşey söylemez, ba'zan da tebessüm eder idi. Hz Ebû Bekr; o bedbaht ve edebsizin edebsizliği haddi aşınca; zarûrî olarak gadaba gelip, birkaç söz söyleyince; Hz Fahr-i kâinât, se'âdetle ve devletle yerinden kalkıp, gitdi. Hz Ebû Bekr (ra) Sultân-ı Enbiyânın ardına düşüp, yetişdi ve dedi ki:

- Yâ Resûlallah! Niçin, bir hayâsız, edebsizlik edip, gönül incitirken, susup, birşey söylemediniz. Şimdi, ben ona söyleyince, kalkıp, gitdiniz; sebebi nedir.?

Hazret-i Fahr-i kevneyn ve Resûl-i sakaleyn 's.a.v.' buyurdu ki:

- Yâ Sıddîk! O hayâsız ve bedbaht sana dil uzatmağa başladığı zaman, Allahü teâlâ bir melek gönderdi ki, o kimseyi karşılayıp, kovacak idi. Sen, hemen gadaba geldin; söylemeğe başladın. O melek gidip, yerine iblîs geldi. İblîs-i la'înin olduğu yerde, ben durmam.

Hazret-i Ebû Bekr-i Sıddîk (r.a.) ondan sonra, vaktli vaktsiz söz söylememek için, mubârek ağzına bir taş koyar idi. Ne zaman söz söylemek lâzım gelse, evvelâ fikir ederdi. Bir söz söyleyeceği zaman, o sözü kendi kendine nice zaman düşünür, tefekkürden sonra, mübârek ağzından o taş parçasını çıkarıp, ne söz söyleyecek ise söyler idi. Sonra o taş parçasını mübârek ağzına alıp, tesbîh ve tehlîl ile meşgûl olurdu. Kimseye, hayırdan ve şerden dünyâ kelâmı söylemez, eğer kat'î lâzım ise ve çok efdal ise, söylerdi. Yoksa, gecede ve gündüzde tesbîh ve tehlîl ile meşgûl olurdu...